

Az alapítványi bálon

Február 16-án már elkezdtük a dekorációs elemek előkészítését.

Elsősorban a szép, fényes lufikat fújtuk fel, aztán segítettünk bepakolni a tornaterembe. Másnap reggeltől fél kettőig díszítettünk, rendeztük az asztalok dekorációját. A különböző tombolatárgyakat felhelyeztük a letakart, lépcsőzetes szerkezetre. Összesen 250 tárgyat kellett szellősen, jól láthatóan elhelyeznünk. Természetesen osztályfőnökünk és több tanárunk is segített. Azonban jó érzés volt, hogy a mi kezünk munkája is benne van az elegánsra sikerült összképben.

Miután elvégeztünk a munkákkal, mindannyian hazamentünk. Otthon aztán minden fellépő készült az esti szereplésre. Hét óra előtt tértünk vissza az iskolába.

A lányok és a fiúk külön teremben öltöztek át, itt üdítő és csokoládé várt bennünket. Ekkor kezdtünk izgulni. Felöltöttük a ruhákat, elvégeztük az utolsó simításokat.



Ezt követően elindultunk fotózkodni, hogy csodaszép öltözékünket megörökítsük. A táncunkig hátralévő fél óra úgy röppent el, mintha néhány perc lett volna! Egyszer csak a vendégek mellett találtuk magunkat. Bementék minden szereplő nevét, és elegánsan felvonultunk a színpadra. A közönséget látva összesúgtunk: „Mi lesz, ha elrontjuk?” De ezen már – szerencsére – nem tudtunk merengeni.

Elindult a jól ismert zene, így nem volt visszaút. Magabiztosan fogtunk hozzá az első lépésekhez. Ildi néni biztatóan mosolygott ránk.



Négy teljes percig kizártuk a külvilágot, és csak a táncra meg a zenére koncentráltunk. A végén boldogan élvezhettük a tapsvihart. Majd levonultunk, Mariann néni sírva köszöntött minket. Ezek azonban az öröm és a megkönnyebbülés könnyei voltak. Az előző közel egy hónap felkészülése, feszültsége oldódott ki felkészítő tanárnőnkől. Megható jelenet volt. Mi pedig elégedetten öleltük át egymást.

Ezt az élményt sosem fogjuk elfelejteni, és reménykedünk: lesz még lehetőségünk előadni az angolkeringőt.

Szabó Borbála 8.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola